

slaar ind paa, er Vejen til Opretholdelse af Bolignøden i den Periode, hvori denne Lovgivning skal bestaa og i en Aarrække derefter.

Endvidere har vi peget paa Betydningen af en bedre Udnyttelse af Tiden i selve Byggeperioden. Foreløbig er det jo et pauvert Resultat, man har opnaaet af sine Forsøg paa at etablere et Vinter-Byggeri. Dette viser med saa meget større Tydelighed Betydningen af, at man kunde tilsidesætte alle Dogmer med Hensyn til Arbejdstid og Udnyttelse af Arbejdskraft og sætte alle Kræfter ind paa i den Periode, hvor der *kan* bygges, at producere det mest mulige, altsaa baade i Henseende til Tid og til Kraft den mest effektive Udnyttelse af de Midler, som staar til Raadighed til Fremskaffelse af Boliger, og af at de privates Kræfter sættes ind paa et Boligbyggeri saa omfattende og saa billigt som i det hele taget muligt. Vi føler os overbevist om, at her er Vejen ud af Vanskelighederne.

Flertalspartierne har en anden Opfattelse, de har Styrke til at gennemføre den, og den vil vel blive gennemført. Vi har da kun det Ønske, at dette i saa ringe Udstrækning, som tænkeligt er, vil komme til at skade netop de Interesser, som jeg ikke tvivler paa, det til syvende og sidst ogsaa er Flertalspartiernes Hensigt gennem denne Lovgivning at fremme. Vi har ikke — og det viser jo ogsaa, hvor ringe Tid der har været til denne eneste Behandling af denne Sag — i Udvalgets Erklæring, som er omdelt i Aften til dette høje Tings Medlemmer, faaet Lejlighed til at give Udtryk for vor Opfattelse. Det er for saa vidt heller ikke fornødent, som Lejligheden i dette Øjeblik er inde, og den vil blive benyttet til at tilraade mine Meningsfæller at stemme mod dette Lovforslag, som i Stedet for at virke gavnligt vil virke skadeligt, i Stedet for at virke fremmende for Bestræbelserne for at komme ud af Bolignøden vil virke til, at vi bliver stikkende i disse Vanskeligheder gennem en Aarrække frem i Tiden.

Bouet: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne udtale, at vi kan tiltræde Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i Landstingets Affattelse, idet det jo er den Form, som vi foreslog, da Sagen var til Behandling her. Der er samtidig foretaget nogle redaktionelle Forbedringer. Det forbaer mig, naar det ærede Medlem Hr. Kragh beklager sig

over den korte Tid, der er levnet til at gennemgaa de foretagne Ændringer; thi hvis han havde læst dem igennem, vilde han have set, at det er de samme, som vi diskuterede paa mange Møder i Folketingets Udvalg. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, hans Argumentation var i Virkeligheden kun et Opkog af det, vi tidligere har hørt her, og som jo blev brugt under den Valgkampagne, der førtes fra Venstres Side her i København under Borgerrepræsentantvalget med et for Venstre saa sørgeligt Resultat. Jeg skal anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Niels Petersen: Jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Simonsen, Udvalgets Ordfører, og det ærede Medlem Hr. Bouet anbefale at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg skal ikke komme ind paa den Række Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Kragh fremkom med. Det var jo ikke noget nyt, det var Udtalelser, vi har hørt Gang paa Gang. Paastande af den Slags som, at man skulde sikre en permanent Bolignød ved at vedtage et Lovforslag som dette, er Gang paa Gang blevet gendrevet. Der er intet som helst i dette Lovforslag — som nu forhaabentlig er Lov i Løbet af ganske faa Timer —, der i nogen Maade skulde kunne bidrage til at skærpe eller bevare Bolignøden. Det eneste, der sker derigennem, er, at man værner de svage mod de stærke, og det er et Samfundsojemed, som mine Partifæller og jeg overordentlig gerne vil være med til at virke for.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg kan i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne for de tre Partier, som har indstillet Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, og anbefale Tingets Medlemmer at stemme for denne Indstilling. Lovforslaget er blevet noget forringet under Behandlingen i Landstinget, men det foreligger dog her i en saadan Form, at man med Rette kan sige, at det er tilfredsstillende for Stor-Københavns Vedkommende. Derimod er det ikke fuldt ud tilfredsstillende for Provsbyernes Vedkommende. Disse faar i det væsentlige kun Aagerbestemmelserne at støtte sig til. Men det er mit Haab, at Domsmyndighederne vil stille sig saaledes overfor de Klager, der eventuelt maatte blive fremsat for dem, at Aagerbestemmelserne kan komme til at virke paa en saadan Maade, at de virkelig betyder en Beskyttelse for Lejerne. Udover disse Bemærkninger